

40 DANA ZA ŽIVOT

molitva 14. dan, 15. ožujka 2022.

Nakana:

Molimo za sve izvršitelje pobačaja i sve one koji rade na mjestima gdje se vrše pobačaji, da osjete nemir u svojim srcima u vezi svog rada te krenu u traženje Istine.

Sveto pismo:

„Daleko od vas svaka gorčina, i srdžba, i gnjev, i vika, i hula sa svom opakošću! Naprotiv! Budite jedni drugima dobrotivi, milosrdni; praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprost.“ (Ef 4, 31 - 32)

Razmatranje:

(...) Tu smo nažalost često puta i odviše kratkovidni. Tako je jednom neki čovjek kušao seljaka koji je obolio odvratiti, da ne zove svećenika odmah k sebi: »Ta prijatelju, nisi ti ozbiljno obolio, nije potrebno da odmah svećenik dolazi k tebi.« Srećom je seljak bio pametniji i znao je bolje cijeniti vrijeme negoli njegov prijatelj. »Dragi moj, odgovori seljak, ja nisam čekao na osiguranje svoje kuće dok mi kuća plane, nego sam je dao već prije osigurati. Jer kad kuća već gori, onda je prekasno osigurati je. Tako je upravo i sa mnom. Kad mi bude smrt već sjedila za vratom onda je kasno za mene zvati svećenika. Zato ga zovem odmah sada. Ako umrem, barem ću mirno umrijeti. Ako pak ne umrem, neću baš ništa izgubiti.«

Predragi vjernici! Evo još par sati i jedna godina, koja nam se možda činila duga, nestat će zauvijek. Koliko je ljudi leglo ove godine u grob! Neka statistika navodi da dnevno umire oko 120 hiljada ljudi. Koliko ih je dakle leglo u hladnu zemlju diljem 1934. godine? Milijuni. Bog zna koliko je njih propalo zauvijek, jer se nisu htjeli služiti vremenom koje im je Bog dragi dao za spasenje, već su ga potratili u druge svrhe. Recite mi, što bi dali oni, koji su propali, sada samo za jedan časak vremena? Mislim da bi dali cijeli ovaj široki svijet. Ali vrijeme je ne samo kratko, nego što je još gore, nenadoknadivo. A šta onda, ako bismo

mi počeli cijeniti vrijeme tek onda, kad ga više ne bismo imali na raspolaganju? Ta ne zaboravite riječi pravednika Joba: »Godine izbrojene navršuju se, i polazim putem odakle se neću više vratiti.« Život ljudski je cesta, kojom se ide samo jedanput. Tko znade da se okoristi prilikom, koja mu se na tom putu pruža, blago njemu! Tko je pak zanemari, neće se nikad više moći vratiti, da popravi pogrešku.

Došli smo danas u ovaj sveti hram, da Bogu, djelatelju sviju dobara, zahvalimo od srca na udijeljenim nam darovima prošle godine, pa i na velikom daru vremena, koje nam je dao na raspolaganje.

I dok mu zahvaljujemo za prošlost, dižemo istodobno ruke k njemu, da nas ne ostavi u Novoj Godini kao što moli sv. mati Crkva u jednoj misi: »Milost Tvoja neka nas ne ostavi Gospode; koja neka nas učini odanima svetoj službi i neka nam uvijek isprosi Tvoju pomoć - po Isusu Kristu Sinu Tvojemu, koji s Tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, Bog po sve vijeke vjekova - Amen!«

bl. Alojzije Stepinac,
propovijed na Staru godinu
31. 12. 1934. (3. dio)

Molitva:

Zdravo, Kraljice, majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše zdravo.

K tebi vapijemo prognani sinovi Evini.

K tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini.

Svrni, dakle, odvjetnice naša, one svoje milostive oči na nas te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe svoje.

O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo.